

VIII. Diskussion om Direktørens Beretning.

Den af Direktøren afgivne Beretning om den økonomiske og sociale Udvikling og Arbejdsorganisationens Virksomhed i det sidst forløbne Aar, gav som sædvanlig Anledning til langvarig Drøftelse paa Konferencen. I Løbet af Diskussionen, der optog 6 Plenarmøder, havde 73 af de delegerede Ordet, herunder Finlands, Ny Zeelands og Jugoslaviens Arbejdsministre. Endvidere havde den engelske og den franske Arbejdsminister givet Møde for at tale paa Konferencen i Forbindelse med Diskussionen om Direktørens Beretning. Den franske Arbejdsminister redegjorde herunder nærmere for Loven af 21. Juni 1936, hvorved 40 Timers Arbejdsugen blev indført i Frankrig for alle industrielle og kommercielle Virksomheder.

Selvom de økonomiske Problemer optog den største Del af Debatten, blev en Række andre Emner ogsaa gjort til Genstand for Drøftelse saasom Landbrugsforhold, Vandringer, Konferencens Procedure, Arbejdsorganisationens fremtidige Virksomhed, Ratifikation af Konventioner o. a., ligesom en Række Talere nærmere redegjorde for den i de respektive Hjemlande gældende og paatænkte sociale Lovgivning. Under Drøftelsen af den almindelige økonomiske Situation herskede der mellem Flerheden af Talerne Enighed om, at Statens Medvirken og positiv Handling fra Regeringernes Side havde været uundværlige Faktorer i Bestræbelserne for at overvinde Krisen, medens kun et Faatal hævdede en modsat Opfattelse.

Fra et Arbejderbeskyttelsessynspunkt blev det hævdet, at den Omstændighed, at der herskede ringere Arbejdsvilkaar i et Land ofte vilde medføre en Foringelse af Vilkaarene i de Lande, med hvilke det paagældende Land stod i Handelsforbindelse, og at det for at fremme Samhandelen vilde være af Betydning, at man udfoldede Bestræbelser for at højne Løn- og Levevilkaarene og tilvejebringe større Ensartethed Landene imellem.

I sit Svar fastslog Direktøren, at Diskussionen havde vist, at det var muligt ad Forhandlingens Vej at opnaa bedre Levevilkaar og nationale Fremskridt, og at det var den almindelige Opfattelse, at internationalt Samarbejde var en Nødvendighed for at naa disse Maal. Direktøren kom endvidere ind paa Spørgsmaalet om den i flere Stater foregaaende almindelige Oprustning og udtalte, at Arbejdsbureauet vilde skride til en nøje Undersøgelse af Problemet om, hvorledes man bedst kunde imødegaa den Krise, som kunde ventes at ville indtræde, dersom der fandt en Indskrænkning i Oprustningsindustrien Sted.

Som Svar paa den Kritik, der var blevet rettet imod Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge anførte Direktøren, at de tekniske Fremskridt ikke blot gjorde en 40 Timers Arbejdsuge økonomisk mulig men samfundsmæssigt set uundgaaelig. Naturligvis var det ikke Tanken at ville indføre et ensartet System for alle Industrier og i alle Lande, og han ansaa derfor den af Konferencen anvendte Fremgangsmaade, der tillader en vis Smidighed i Systemet, for den rette.

Endelig udtalte Direktøren, at Diskussionen i det hele vidnede om en levende Interesse for de foreliggende Problemer, og paa tydelig Maade beviste Arbejdsorganisationens Eksistensberettigelse.

IX. Beretning fra Udvalget til Gennemgang af de af Regeringerne i Henhold til Fredstraktatens Artikel 408 afgivne Rapporter om ratificerede Konventioners Anvendelse.

Konferencen nedsatte, saaledes som det har været Tilfældet siden 1927, et Udvalg til at undersøge Spørgsmaalet, og Udvalget benyttede den af Ekspertudvalget afgivne Beretning som Udgangspunkt for dets Forhandlinger.